

Un altre camí per a Europa Crida per a les Eleccions Europees maig 2014

El projecte europeu està en perill. En vigílies de les eleccions europees de Maig de 2014, Europa està experimentant una austeritat permanent, estancament econòmic, augment de la desigualtat i una creixent bretxa entre els països del centre i de la perifèria. La democràcia està sent soscavada a nivell nacional i no s'ha desenvolupat a escala europea. El poder es concentra en mans d'institucions tecnocràtiques irresponsables i dels estats més forts. En paral·lel, les onades del populisme radical escombren Europa amb una perillosa reacció nacionalista. Aquesta no és l'Europa que es va imaginar fa dècades com un espai d'integració econòmica i política i lliure de la guerra. I tampoc és aquesta l'Europa que va prometre progrés econòmic i social, l'ampliació de la democràcia i els drets al benestar. Un canvi de rumb radical és sens dubte necessari; les eleccions al Parlament Europeu de Maig de 2014 representen una important oportunitat per rebutjar l'estancament neoliberal d'Europa i els impulsos populistes, i per afirmar que un altre camí per a Europa és possible.

Des de La Xarxa Europea d'Economistes Progressistes (Euro - pen), que agrupa tant a economistes com a diferents grups de la societat civil, es fa una crida als ciutadans europeus i a les forces polítiques i socials per participar en un debat a escala europea sobre les possibles alternatives a la nostra crisi política i econòmica. Proposem cinc direccions de canvi radical de les polítiques europees. Aquestes idees haurien d'estar al centre de la campanya electoral i de les activitats del nou Parlament Europeu i la Comissió Europea.

1. **Acabar amb l'austeritat.** Fer marxa enrere en les polítiques fiscals restrictives de la UE, en particular el Pacte Fiscal i el Pacte d'Estabilitat i Creixement; les normes pressupostàries requereixen un profund canvi i l'objectiu de "balanç estructural" dels pressupostos públics ha de ser abandonat. Una estratègia econòmica coordinada ha de permetre als estats membres seguir la política fiscal adequada per sortir de la crisi. Sense un fort estímul de la demanda no hi ha manera de sortir de l'estancament actual. Les inversions públiques dirigides cap a una transició ecològica han de tenir un paper més destacat i ser finançades a nivell europeu mitjançant la mobilització del BEI (Banc Europeu d'Inversions). Un pla d'inversió pública a escala europea és necessari per impulsar les activitats econòmiques sostenibles i proporcionar llocs de treball de qualitat. Aquestes accions han d'estar en el nucli d'una nova política industrial per a Europa, orientada cap a l'objectiu de transformació ecològica del model econòmic a llarg termini i a la reducció del consum d'energies d'origen no renovable.

2. **Controlar les finances.** Per afrontar la deflació —i el cercle viciós de les polítiques restrictives, la depressió i la pressió a la baixa dels salaris— la política monetària de l'Eurozona ha de canviar dràsticament, permetent que la inflació torni com a mínim al

2%. El Banc Central Europeu ha de proveir liquiditat per a la posada en marxa de polítiques expansionistes i actuar com a prestamista d'últim instància en els mercats de bons públics. El problema del deute públic ha de ser resolt mitjançant la responsabilitat comuna de l'Eurozona i la reestructuració del deute. Els Eurobons s'han d'introduir no només per refinançar el deute públic sinó també per finançar la transformació ecològica de l'economia europea. Una reducció radical del sector financer és necessària, amb la introducció d'un impost sobre les transaccions financeres, l'eliminació de les finances especulatives i el control dels moviments de capitals. Les noves normes de la Unió Bancària no aborden la qüestió de les fallades fonamentals i la fragilitat del sistema financer; una regulació més estricta hauria de prohibir l'especulació financera i les activitats financeres d'alt risc, i restablir la divisió entre els bancs comercials i d'inversió. Els centres financers offshore i els paradisos fiscals a la UE han de ser eliminats mitjançant una harmonització fiscal i una regulació financera més estricta.

3. Creació d'ocupació i convergència econòmica. El nivell d'atur a la Unió Europea ha arribat a nivells rècord. És una font de debilitat de l'economia i de desintegració social; la creació de nous llocs de treball en activitats econòmiques sostenibles des de la perspectiva mediambiental i social ha d'esdevenir una de les principals prioritats. Els desequilibris de la balança per compte corrent agreugen les diferències entre els països de l'Eurozona; les polítiques europees haurien reduir-los a través de la imposició d'ajustos també als països que compten amb superàvit. La pressió competitiva sobre la reducció dels salaris ha d'acabar; aquests no han de ser considerats un factor de competitivitat sinó un motor de creixement intern. S'han d'establir salaris mínims a nivell europeu, ajustats al PIB per càpita dels diferents països.

4. Reduir la desigualtat. La desigualtat ha arribat a nivells sense precedents que impedeixen el retorn a un creixement equitatiu. La solidaritat, redistribució, protecció social, benestar i una societat més igualitària a nivell europeu han de ser els elements clau del model social europeu. Per tal de reduir la desigualtat i defensar l'estat del benestar són necessaris canvis profunds en els sistemes fiscals, amb una harmonització fiscal a Europa que impedeixi que les empreses trobin vies d'escapament de la tributació sobre els seus beneficis i que canviï el patró de recaptació sobre les rendes de treball cap a les rendes de capital i els recursos no renovables, amb nous ingressos per finançar la despesa europeu.

5. Ampliar la democràcia. Les decisions de política econòmica han d'estar de nou en el terreny dels processos democràtics. Hem d'impedir als banquers, els tecnòcrates i els grans lobbies empresarials prendre decisions que ens afecten a tots/es. La democràcia ha de ser restaurada a tots els nivells a Europa, amb més control parlamentari i major participació ciutadana en les decisions sobre el bé comú. Com a resposta a la crisi, l'abast de l'acció pública s'ha d'ampliar a les activitats econòmiques, incloses les finances, la reconstrucció productiva i els serveis públics. Les negociacions en curs sobre l'Associació Transatlàntica de Comerç i Inversió (ATCI) preveuen una minva significativa en els processos democràtics, la formulació de polítiques i la regulació pública; aturar la ATCI ha de ser una de les principals prioritats per al nou Parlament.

Demanem als ciutadans el seu suport a aquesta visió d'un altre camí per a Europa i el seu vot a aquells candidats i partits polítics que la comparteixin i es comprometin en la seva realització. Al Parlament Europeu que ha de sorgir de les properes eleccions, l'èxit

d'una coalició progressista serà crucial per evitar la continuació de polítiques fallides associades al model de "gran coalició" entre centre-dreta i centre-esquerra que està ara governant a la majoria dels països europeus.

Europa només pot sobreviure si es pren un altre camí. Europa ha de significar justícia social, responsabilitat amb el medi ambient, democràcia i pau. Aquesta altra Europa és possible; l'elecció és a les nostres mans.

La Xarxa Europea d'Economistes Progressistes (Euro-pen).

Les organitzacions membres inclouen: EuroMemo Group, els Economistes atterrés (França), Sbilanciamoci! (Itàlia), l'Institut Transnacional (Països Baixos), econoNuestra (Espanya), Econosphères (Bèlgica), Beigewum (Àustria), Transform! Europa, Critical Political Economy Research Network

Per obtenir més informació , visiteu www.euro-pen.org o escrigui a info@euro-pen.org

Initial supporters

Nuria Alonso, Universidad Rey Juan Carlos, Madrid and econoNuestra

Elmar Altvater, Attac Germany

Jordi Augusto, Universidad Autónoma Barcelona and econoNuestra

Giorgos Argitis, University of Athens

Etienne Balibar, University of Paris X Nanterre and University of California, Irvine

Frederic Boccara, University of Paris 13 and Économistes Atterrés

Luciana Castellina, founder of Il Manifesto

João Cravinho, Former member of the Portuguese Government and of the Board of the EBRD

Donatella Della Porta, European University Institute

Giovanni Dosi, Scuola Superiore Sant'Anna, Pisa, Italy

Trevor Evans, Berlin School of Economics & Law and EuroMemorandum

Marica Frangakis, Nicos Poulantzas Institute, Athens and EuroMemorandum

Maurizio Franzini, Sapienza University of Rome

Nancy Fraser, New School for Social Research, New York

Ulisses Garrido, sociologist, tradeunionist, Director of the Education Department at the ETUI

Susan George, honorary president of Attac France, Board President of the Transnational Institute

John Grahl, Middlesex University, London and EuroMemorandum

Rafael Grasa Hernandez, ICIP, Barcelona

Mary Kaldor, London School of Economics

Maurizio Landini, General Secretary, Metal Workers' Union, FIOM-CGIL, Italy

Dany Lang, University of Paris 13 and Économistes Atterrés

Francisco Louçã, Professor of Economics, ISEG, Lisbon University

Bengt-Åke Lundvall, University of Ålborg, Denmark

Jose María Mella, Universidad Autónoma, Madrid and econoNuestra

Dimitris Milonakis , University of Crete and Interim coordinator of IIPPE

Chantal Mouffe, University of Westminster, London

Henrique Neto, Entrepreneur and former Socialist Member of Parliament

Pascal Petit, University of Paris 13

Mario Pianta, University of Urbino and Sbilanciamoci!
Dominique Plihon, University of Paris 13 and Économistes Atterrés
Gregorio Rodríguez, Universidad Alcalá Henares, Madrid
Rossana Rossanda, founder of Il Manifesto
Saskia Sassen, Columbia University, New York
José Almeida Serra, Vice President of the Portuguese Economic and Social Council
Henri Sterdyniak, Économistes Atterrés
David Trillo, Universidad Rey Juan Carlos, Madrid and econoNuestra
Koldo Unceta, Universidad País Vasco and econoNuestra
Peter Wahl, World Economy & Development Association (WEED), Germany
Hilary Wainwright, Co-editor, Red Pepper, Great Britain
Frieder Otto Wolf, Free University Berlin and EuroMemorandum